

Stensdalsturen 2015

En 4-dagarstur från Vålådalen till Stensdalen och nya fjällstugan

Veckan före Påsk träffade vi Annette och Sten-Börje i Vålådalen för vår årliga stugtur på skidor. För 20 år sedan startade vi vår första tur tillsammans just här, men den gången mot Lunndörren. Denna gång valde vi av nyfikenhet den nya fjällstugan i Stensdalen, som byggts efter branden för några år sedan. Den har ju fått rykte om sig att vara en "ny generation" av STF:s fjällstugor.

Efter övernattnig i Vålådalens Dalastuga, startade vi på förmiddagen den 26 mars – ett tryggt datum när det gäller snö – trodde vi. Spåret den första tredjedelen av dagens 14 kilometer bestod mest av is, fjolårsgräs och ljungris. Vi var tacksamma för att ha väl begagnade skidor med belag som varit med om en del redan.

Den senare delen av sträckan var lite bättre när det gällde föret, men det blev en slitig dag och vi anlände trötta vid 17-tiden till Stensdalsstugorna. Det var fullt i nya stugan så vi fick ett rum i "hundstugan", i vilken vi varit ett antal gånger. Den har sin genuina charm och tillhör med sitt "allrum" med 6 bäddar, köksdel och torkanordning en av den äldre generationens STF-stugor.

Den nya stugan, om man nu kan kalla den byggnaden en stuga, ser närmast ut som ett litet fjällhotell, med många kvadratmeter för kök, matplats och myshörna. Högt i tak och snygg inredning. Rummen är 4-bäddsrum som ligger i en vinklad korridor. Energifrågan är löst med solceller för ljus, gasol för uppvärmning + en ny stor vedspis och en modern braskamin.

Alla på stugplatsen har tillgång till den nya stugan för umgänge, läsning och matlagning. Där finns också stugvärdens kontor och butik.

Trots allt finns det en del man kan bli fundersam över när det gäller den nya fina påkostade stugan. Varför finns inte ett enda tvättfat eller tvättrum i hela stugan? Bastu är skönt tycker de flesta, men det är inte alltid man har tid och lust till det. I den stora köksavdelningen finns det mesta, men måste man vara två meter lång för att nå upp till tallrikshyllan?

Men visst är den rymliga stugan trivsamt och det är lätt att komma i kontakt med människor – t.ex. Molly 8 månader eller en gammal Gåsen-stugvärd (-79). En fjällstuga torde vara en av de ställen där det är lättast att få nya kontakter. Svårt att hitta riktigt sura människor, även om det kan hända någon enstaka gång.

Vi hade tänkt att fortsätta mot Vålåstugorna – Lunndörren - Vålådalen men ändrade oss och tog först en vilodag i ett snöigt väder och sedan när solen sken den andra dagen gjorde vi på stugvärdens förslag en tur upp i Storstensdalen, där vi njöt av utsikten mot fjälltopparna runt om. En sådan dag och hela turen är räddad!

Passande att fira detta med en flaska mousserande (som traditionen bjuder) och till det Annettes smördegsplockar, nybakade i vedeldad ugn. Det blev inledningen till den dagens 3-rättersmiddag. På kvällen fick vi besök av Gunilla, ett kusinbarn till Kina, som vi helt överraskande hade träffat i Stensdalen – vi har inte setts på 20 år!

Fjärde dagen var det dags att vända hemåt. Nu var det ett perfekt före och svagt utför hela tiden! Vi träffade en tysk med sitt hundspann och vid Gösta Olanders Tidtagartall blev vi påmindas om denne man som skapade Vålådalen och dess goda rykte som ett ställe för uppladdning.

